

Giuditta Campello

Karel en de toverwortel

Vertaling: Anneke Gerbrands

lekker
kort

Dit boekje kun je in ongeveer **10** minuten lezen.

Alle boekjes uit deze serie zijn makkelijk te lezen.
Ze hebben een korte leestijd van 5, 10 of 15 minuten.
Ook zijn ze verkrijgbaar als meeluisterboek en kun je ze
karaokelezen op HYboek.nl. Hiervoor is de tekst
ingesproken op een leessnelheid van AVI-M4.

bontekoe

Karel konijn woonde in een knollenveld.

Karel hield heel erg van wortels.

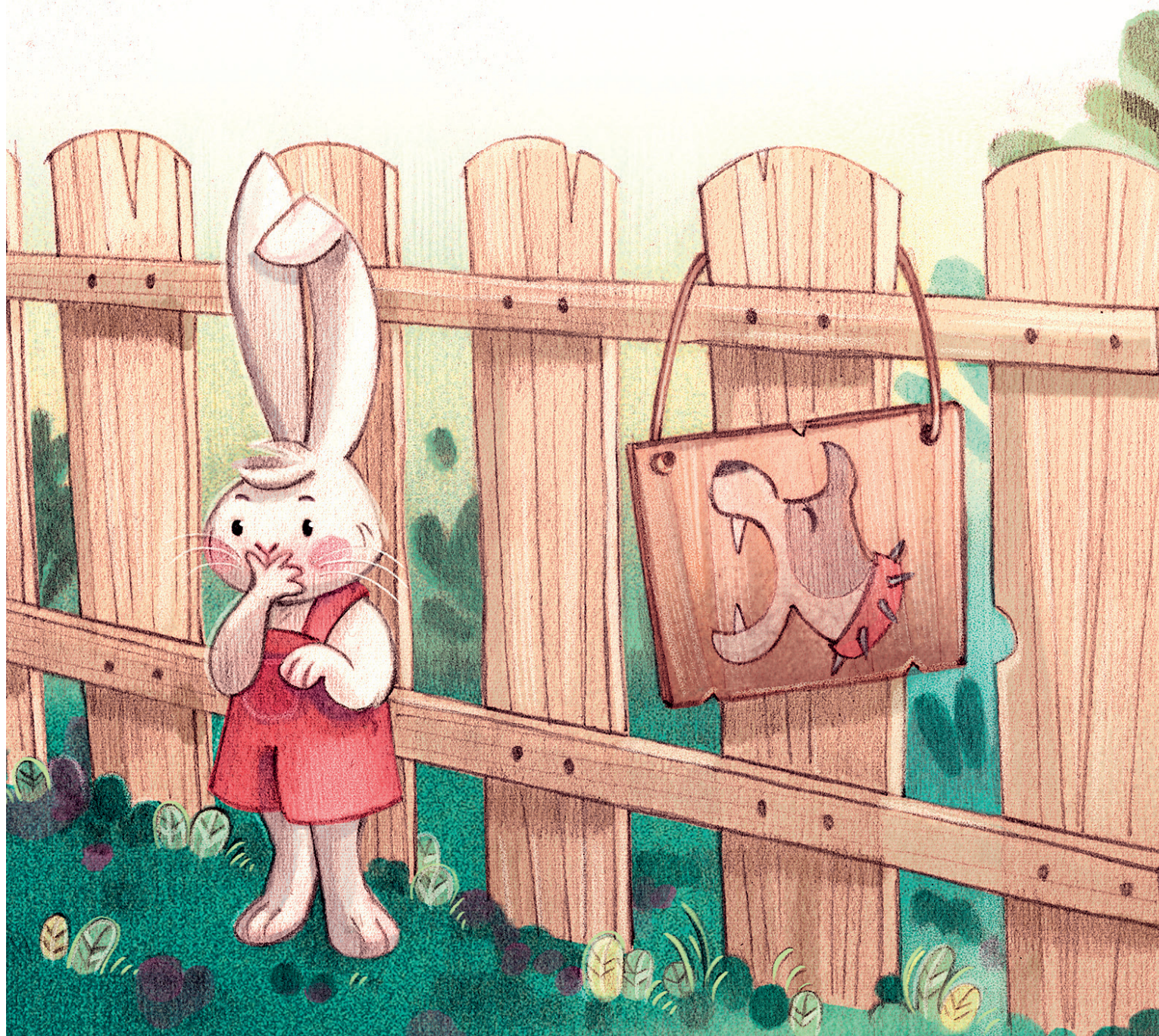
Net als alle konijnen. Wortels zijn sappig, oranje, knapperig ...

‘Zoooo lekker!’ zuchtte Karel.

Maar toch at ze niet vaak.

Waarom Karel zo weinig wortels at?
Daarvoor moest hij naar de moestuin
van buurman Teun. En dat was heel
gevaarlijk. Ten eerste had Teun een
grote hond die Bollie heette. En hoewel
de naam schattig klinkt, was de hond

Bollie dus NIET schattig. Als Bollie een konijn zou vinden, zou hij daar zo een konijnenbout van maken.

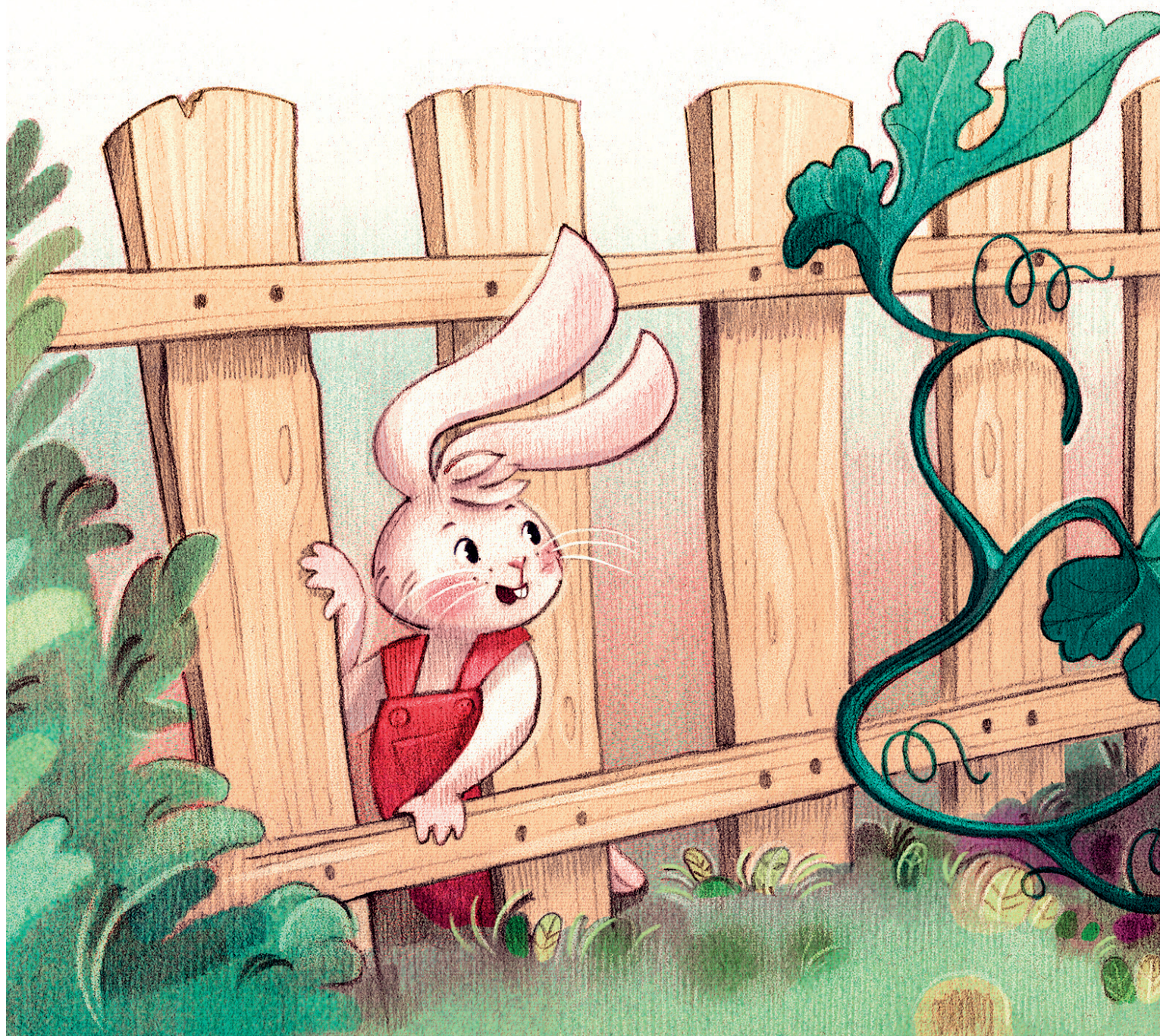
Ten tweede had buurman Teun door de hele tuin vallen verstoort. Hij wilde niet dat konijnen zijn wortels zouden stelen. En Karel wilde niet door zo'n val in zijn billen worden gebeten.

Ten derde had buurman Teun een echt
geweer. En als hij een konijn zag,
schoot hij ermee: PANG, PANG!

Je begrijpt dat Karel dus niet zomaar even een wortel kon halen. Maar op een dag had hij zo'n vreselijke honger ... Hij had helemaal niets te eten meer.

Dus sloop hij naar de moestuin van
buurman Teun. Hij keek naar links
en naar rechts. En weer naar links.
Er was niemand in de tuin.

Toen zag hij Bollie, voor zijn hok.
Met zijn ogen wijd open hield Bollie
alles in de gaten.
Maar Karel had een idee. Hij zong het
slaapliedje dat de oppas vroeger voor
hem zong. Zijn ogen vielen er altijd
van dicht. Gelukkig viel Bollie er ook
van in slaap.

